

Χρυσὴ σελήν' εἰς γαλανὸν
 Στερέωμα μαρμαίρει·
 Ἀρώματ', ἄσματα πτηνῶν
 Τὸ κύμα τὸ Ἀσιανὸν
 Εἰς τὴν Εὐρώπην φέρει.

Μ' ἐξώστην λίθινον, λευκὸν,
 Κοσμεῖται τὸ σεράγι·
 Κάτω τῶν λείων του πλακῶν,
 Φλοισβίζουν ἄσμα μυστικόν
 Τὰ γαληνὰ πελάγη.

Ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῆς σιγῆς
 Ἡ Γουλναρὲ προβαίνει,
 Πατοῦσα μόλις κατὰ γῆς,
 Κ' ἐναγωνίως τῆς φυγῆς
 Τὴν ὥραν περιμένει.

Καθὼς ἡ γνώριμος φωνὴ
 Τοῦ Δήμου ἀντηχήσῃ,
 Ἡ ἀβροδίαιτος γυνὴ
 Ἀνὴρ γενναῖος θὰ φανῇ
 Καὶ μόνη θὰ βαδίσῃ.

Πᾶσα σκιὰ τὴν ἀπατᾷ,
 Τὴν ἐκφοβεῖ πᾶς ἦχος·
 Ταχὺ τὸ βλέμμα της πετᾷ,
 Καὶ οὐρανὸν ἐπερωτᾷ
 Καὶ κύματ' ἀνυσύχως.

Αἶφνης μακρὰν παρατηρεῖ
 Ἀκάτιον προβαίνον·
 Ἄφροϊ τὸ στέφουν ἀργυροῖ,
 Καὶ ἔχνος ὀπισθεν εὐρὺ
 Ἀφῆνει ὀλισθαίνον.

Ἐκεῖ τὸ βλέμμα προσηλοῖ
 Ἀκίνητος ὡς λίθος,
 Ὡχρὰ καθίσταται πολὺ
 Καὶ νὰ θραυσθῇ ἐπαπειλεῖ
 Ὑπὸ παλμῶν τὸ στῆθος.

Τὸν βλέπει διὰ τῆς ψυχῆς,
 Ἐκεῖνος εἶν', ἐκεῖνος,
 Ἐρχεται, ἔφθασε ταχὺς,
 Εἰς ἄλλα μέρη εὐτυχεῖς
 Θὰ ζήσουν ἀκινδύνως...

Τὸ βαθὺ ῥεῦμ' ἀναζητῶν,
 Χωρεῖ ὁ κωπηλάτης,
 Κ' ἐκεῖ, τὰς κόπας παραιτῶν,
 Δέμ' ἀναγείρεται κρατῶν
 Ἐπὶ εὐρώστου πλάτης.

Τὸ δέμα φαίνεται βαρὺ
 Καὶ ἔχει σάκκου σχῆμα
 Εἰς μίαν ἄκραν προχωρεῖ
 Καὶ τὸ βυθίζει αὐθωρεῖ
 Εἰς τὸ παφλάσαν κύμα.

Ἡ ἄβυσσος ἡ σκοτεινὴ
 Τὸν σάκκον παραφέρει,
 Ἐνῷ ἐκπνέουσα φωνὴ
 Τὰς γύρωθεν ἡχοῦς δονεῖ,
 Κ' ἐν ὄνυχῳ προφέρει.

Ὁ ἄημος θνήσκων τὴν καλεῖ...
 — Εἰς τὸν ἐξώστην κύπτει,
 Τῇ νεύ' ἡ ἄβυσσος θολή,
 Κλιν' ἡ ὠχρὰ της κεφαλῇ,
 Καὶ εἰς τὸ κύμα πίπτει...

— Χρυσὴ σελήν' εἰς γαλανὸν
 Στερέωμα μαρμαίρει·
 Ἀρώματ', ἄσματα πτηνῶν
 Τὸ κύμα τὸ Ἀσιανὸν
 Εἰς τὴν Εὐρώπην φέρει.

ΑΛ. BYZANTIOS.

ΦΥΣΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΥ.

1) Ὅταν ὁ ἀὴρ ᾖ γαληνιαῖος, τὰ μακρο-
 σμένα ἀντικείμενα, ἐξεταζόμενα διὰ τηλεσκοπίου,
 φαίνονται δονούμενα, παρουσιάζονται δὲ διπλᾶ,
 τριπλᾶ καὶ τετραπλᾶ. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον πα-
 ρουσιάζεται καὶ εἰς τὰ θερμαίνόμενα τῆς ἀτμο-
 σφαίρας γρώματα διὰ τινος ἀμμώδους ἐδάφους. Οἱ
 ἄνθρωποι, τὰ δένδρα φαίνονται ἀντακλόμενα εἰς
 ἡρεμοῦν ὕδωρ· τοιαῦται εἰσὶν αἱ ἀπάται τοῦ κατο-
 πτρισμοῦ, αἵτινες ταράττουν τοὺς περιηγητὰς
 ἀλλοιούμεναι εἰς τὰς κεκαυμένας ἐρήμους τῆς Ἀ-
 φρικῆς.

2) Ὁ Κατοπτρισμὸς εἶναι ὀπτικὴ ἀπάτη, δι' ἧς
 παρατηροῦμεν ἀνστραμμένας τὰς εἰκόνας τῶν
 μακροσμένων ἀντικειμένων ὑπὸ τὸ ἔδαφος ἢ ἐν
 τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρεῖται
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τοὺς θερμοὺς τόπους καὶ ἰδίως
 εἰς τὰς ἀμμώδεις τῆς Αἰγύπτου πεδιάδας. Ἐνίοτε
 τὸ ἔδαφος παρουσιάζει τὴν θέαν λίμνης ἡρεμύσεως
 εἰς ἣν ἀντανακλῶνται τὰ δένδρα καὶ τὰ περίε-

χωρία. Τὸ φαινόμενον τοῦτο γνωστὸν ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἐξηγήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ **Mengs**, ἐν ἀπάτῃ εὐρεθέντων τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν σοφῶν οὔτινες παρηκολούθουν τὴν Γαλλικὴν ἐκστρατείαν τῆς Αἰγύπτου (1789), καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ γαλλικὸς στρατὸς, κατεχόμενος ὑπὸ δίψης, ἐσπευδε νὰ φθάσῃ τὴν φαινομένην λίμνην, ἥτις ἀπεμακρύνετο αὐτοῦ πάντοτε καθόσον ἐπλησίαζεν, ἔπαθε δὲ τὸ τοῦ Ταντάλου, ἕως οὗ ἐξήχθη τῆς ἀπάτης.

3) Ὁ Κατοπτρισμὸς εἶναι φαινόμενον τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτός, πηγάζον ἐκ τῆς ἀνίσου πυκνότητος τῶν στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας, ὅταν ταῦτα διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν μὲ λίαν θερμὸν ἔδαφος διαστέλλωνται. Τῶν διεσταλμένων δηλαδὴ στρωμάτων ὄντων κατωτέρων, φωτεινὴ ἀκτὶς διευθυνομένη ἐξ ἐνὸς ἀντικειμένου πρὸς τὸ ἔδαφος διέρχεται τῶν στρωμάτων, ὧν ἡ διαθλαστικότης βαθμηδὸν ἐλαττωταί, διότι τὰ μᾶλλον διεσταλμένα ἀέρια εἶναι ἥττον διαθλαστικά. Ἐπειτα ἐντεύθεν ὅτι ἡ γωνία τῆς προσπτώσεως αὐξάνει ἐξ ἐνὸς στρώματος εἰς τὸ ἐπόμενον καὶ πύει φθάνουσα εἰς τὸ γωνιαῖον ὄριον, ὅτε τὴν διάθλασιν διαδέχεται ἡ ἐσωτερικὴ ἀντανάκλασις. Ἡ ἀκτὶς ἀνυψοῦται τότε καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἀλληλουχίαν, διαδοχικῶν διαθλάσεων ἀντιθέτων τῶν πρώτων ὡς διερχομένη στρωμάτων, ὧν ἡ διαθλαστικότης διαδοχικῶς αὐξάνει. Ἡ φωτεινὴ αὕτη ἀκτὶς προσβάλλει τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ ὡς νὰ ἐξέπμπετο ἐκ σημείου κειμένου κάτωθεν τοῦ ἐδάφους καὶ διὰ τοῦτο δίδει τὴν εἰκόνα τοῦ ἀντικειμένου ἐξ οὗ ἐκφέρεται ἀνεστραμμένην, ὡς νὰ ἀντανεκλᾷτο ἐκ τινος σημεῖου κειμένου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἡρεμοῦντος ὕδατος.

4) Πολλὰκις οἱ ναυτιλλόμενοι παρατηροῦσιν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἀνεστραμμένην τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἢ πλοίων μεμακρυσμένων· τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι ὡσαύτως κατοπτρισμὸς εἰς ἀντίθεσιν τοῦ πρώτου, διότι ἡ θερμοκρασία τῆς θαλάσσης πρέπει νὰ ἦναι κατωτέρα τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαίρας, καθισταμένης πυκνοτέρας εἰς τὰ κατώτερα στρώματα ὡς ἐκ τῆς ἐπαφῆς τῆς μὲ τὰ ὕδατα. Τὰ φαινόμενα ταῦτα παρετηρήθησαν καὶ ἀπὸ τοὺς Κυρ. **Scoresby** καὶ **Bravais**. Ἐν Ἀγγλίᾳ παρετηρήθησαν τὰ παράλια τοῦ Καλκὶ πλησιάζοντα, ὡς ὡσαύτως καὶ πλοῖα κείμενα ἐκτὸς τοῦ φαινομένου ὀρίζοντος. Φαινόμενον δὲ λίαν περίεργον παρεστάθη εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πεδιάδων τῆς Ἀγαρ ἐν Ἀγγλίᾳ, οὔτινες τὴν ὅραν

M. M. τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1835 παρετήρησαν εἰς τὸν ἐκ πυκνῶν ἀτμῶν κεκαλυμμένον οὐρανὸν πολυάριθμον σῶμα ἱππέων ξιφῆρες καὶ ἐν ὁμοίῳ φόρῳ στολῇ, βαδίζον βραδέως, ἔπειτα τροχάδην διέκρινον τοὺς ἐλιγμούς τῶν ἱππέων, οὔτινες ἦσαν κατὰ πέντε, ἔπειτα ἐσχηματίσθησαν εἰς δύο ζυγούς καὶ τέλος κατὰ στοίχον τὸ μέρος εἰς ὃ εὐρίσκοντο τὰ κατοπτρίζόμενα ἀντικείμενα δὲν ἐγνώσθη. Οἱ Σουῖδοι ἀνεζήτουν ἐπὶ πολὺν χρόνον μαγικὴν τινὰ νῆσον ἀναφανομένην ἐνίοτε μεταξὺ τῶν Ἀλάνδων καὶ Οὐλάνδων νήσων.

5) Ὁ Κύριος **Scoresby** παρετήρησεν οὐχ ἥττον τὸν κατοπτρισμὸν καὶ εἰς τὰς παγωμένας θαλάσσας.

6) Περιηγητὴς τις τῶν Πυρηναίων παρετήρησε τὴν ἰδίαν του σκιὰν καὶ τὴν τῶν συνεταίρων του εἰκονισθεῖσας καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς εἰς νέφος κείμενον εἰς μικρὰν αὐτῶν ἀπόστασιν, εἰς ἔκστασιν δὲ εὐρέθη ὅτε εἶδε τὰς εἰκόνας περικυκλωμένας ἀπὸ φωτεινὸν κύκλον διαλάμποντα ἐκ ζωηροτάτων χρωμάτων. Τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἀντικείμενον δὲ τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτός καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὕδατων ἀτμῶν, εἶναι γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα, ἀποθέωσις τῶν περιηγητῶν.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ.

Αἱ προφῆσεις τῆς θείας Ἀναστασίας καὶ τῆς ἀρετῆς Βέρβας.

Αἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ αἱ ἀφιερῶσαι τὸ ἔαρ των εἰς τὸν ἔρωτα, ἀφιερῶσαι τὸν χειμῶνα των εἰς τὴν εὐλάβειαν. Ἄμκ οἱ ἄνδρες τὰς ἐγκαταλείψωσι, παραδίδονται εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἀναμένουσι τὰς δάφνας τοῦ Συναξαρίου· ἰδοὺ τὸ ἔσχατον αὐτῶν καταφύγιον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τινὰς πόλεις. Μετὰ νεότητά θορυβώδη, ἀφ' οὗ καταπλήξωσι τὸν κόσμον διὰ παντοίων κατακτήσεων καὶ κάμωσι τὸν διάβολον ἄνω κάτω, αἰφνης ἡμέραν τινὰ ἀποκτῶσι φήμην ἁγίου καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀποκοιμῶνται, κοιμβολόγιον κρατοῦσαι ἀνὰ χεῖρας.

Ἡ Πίσχ, ἡ ταραχώδης καὶ πολυμήχανος δημοκρατία, ἡ ἄλλοτε εἰς τὰς τριήρεις τῆς Γενούης τὸ σκῆπτρον τῶν θαλασσῶν ἀμφισβητοῦσα, μόλις κατέχει σήμερον ὀλίγας λέμβους, αἵτινες λεμβοδρομοῦσιν ἐπὶ τοῦ Ἄρνου, ἅπαξ κατὰ τριετίαν, τὴν ἐπιούσαν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ρανιέρη. Ἡ